

ระลึกถึง น.เบเนดิกต์
เจ้าอธิการ

สดด 105:2-5,6-8

ทำวัตรเช้าวันที่ 2
ต้นประชากรโลก

บทอ่านที่ 1

ฮชย 10:1-3,7,8,12

อิสราเอลเป็นเหมือนเถาองุ่นเขียวชอุ่มที่มีผลมาก เขายิ่งเกิดผลมากเท่าใด ก็ยิ่งสร้างแท่นบูชามากขึ้นเท่านั้น แผ่นดินของเขายิ่งอุดมสมบูรณ์มากเท่าใด เขาก็ยิ่งสร้างเสาศักดิ์สิทธิ์ให้ดังมายิ่งขึ้นเท่านั้น ใจของเขาไม่ซื่อ เขาจึงจะต้องรับโทษความผิด พระเจ้าจะทรงพังแท่นบูชา จะทรงทำลายเสาศักดิ์สิทธิ์ของเขา แล้วเขาจะพูดว่า “พวกเราไม่มีกษัตริย์ เพราะเราไม่ยำเกรงองค์พระผู้เป็นเจ้า กษัตริย์จะมีประโยชน์อะไรสำหรับเรา”

กรุงสะมาเรียจะพินาศ กษัตริย์ของเขาจะเป็นเหมือนเศษไม้ที่ลอยอยู่บนผิวน้ำ ลักการสถานบนที่สูงทั้งหลายของเมืองอาเวน ซึ่งเป็นบาปของอิสราเอล จะถูกทำลาย หนามและกอหนามจะงอกขึ้นบนแท่นบูชา เขาจะพูดกับภูเขาวัว “จงปกคลุมเราไว้” จะบอกเนินเขาว่า “จงล้มลงทับพวกเราเถิด”

ท่านทั้งหลายจงหวนความชอบธรรมสำหรับตน จงเกี่ยวผลเป็นความรักมั่นคง จงไถ่ดินที่ยังไม่เคยเพาะปลูก เพราะถึงเวลาแล้วที่จะแสวงหาองค์พระผู้เป็นเจ้า จนกว่าพระองค์จะเสด็จมาหลังความรอดพ้นลงมาเหนือท่านเหมือนฝน

พระวรสาร

มธ 10:1-7

เวลานั้น พระเยซูเจ้าทรงเรียกศิษย์สิบสองคนเข้ามาพบ ประทานอำนาจให้เขาขับไล่วิญญูให้รักษาโรคและความเจ็บไข้ทุกชนิด

อัครสาวกสิบสองคนมีนามดังนี้ คนแรกคือซีโมน ผู้มีสมญาว่าเปโตร กับอันดรูว์ น้องชายของเขา ยากอบบุตรของเศเบดีกับยอห์นน้องชาย ฟิลิปและบาร์โธโลมิว โทมัส และมีทิวคนเก็บภาษี ยากอบบุตรอัลเฟอัส และจัดเดอัส ซีโมนมาจากกลุ่มชาตินิยม และยูดาสิสคาริโอท ต่อมายูดาสผู้นี้ทรยศพระองค์ พระเยซูเจ้าทรงส่งอัครสาวกสิบสองคนนี้ออกไป ทรงสั่งเขาว่า “อย่าเดินทางของชนต่างชาติ อย่าเข้าไปในเมืองของชาวสะมาเรีย แต่จงไปหาแกะพลัดฝูงของวงศ์วานอิสราเอลก่อน จงไปประกาศว่าอาณาจักรสวรรค์ใกล้เข้ามาแล้ว”

ข้อคิด

โฮเซยา บทที่ 10 กล่าวถึง 2 เรื่อง คือ

การลงโทษการละทิ้งความเชื่อ (ข้อ 1-2) และเชิญให้กลับใจมาสู่ความชอบธรรมของพระเจ้า

เมื่อเราร่ำรวยขึ้น อาจหลงลืมพระเจ้า นับถือสิ่งอื่นแทนพระเจ้า ที่สุดท้ายพบกับความยุ่งยากลำบากเหมือนกอหนามแทงใจ บางครั้งอยากตาย

พระเยซูเจ้าทรงเรียกเราให้ติดตามพระองค์ ให้มีพระพรขับไล่วิญญูให้รักษาโรคภัยไข้เจ็บแก่พี่น้อง

วันที่ 11 กรกฎาคม 2555

มธ 10.1-7

สุภชาติจีนกล่าวว่า “คุณถอยหลังไป 2 ก้าว เท่ากับก้าวไปข้างหน้าเพียงก้าวเดียว” เป็นวิธีหนึ่งของการเตือนให้เข้าถึงเป้าหมาย เหมือนกับการใช้คันธนูกับลูกธนู ให้ดึงสายธนูไปด้านหลัง โดยเชือกของธนูจะดึงพลังไปที่เป้าหมายที่ตั้งไว้ ดังนั้น ไม่ต้องประหลาดใจว่า ทำไมพระเยซูเจ้าเริ่มพันธกิจของพระองค์กับ “อัครสาวก 12 องค์” ที่ไม่มีใครรู้จัก” พวกท่านได้รับอำนาจของพระเยซูเจ้าในการขับไล่วิญญาณที่ไม่สะอาดและเพื่อรักษาโรคทุกชนิด รวมทั้งแสวงหาลูกแกะชาวอิสราเอลที่หายไปก่อน

เราควรเริ่มด้วยความสุภาพที่เป็นเสมือนกระดานแดง ปกติ คนเราไม่มีวิธีอื่นใดนอกจากความสุภาพที่เริ่มจากเบื้องล่างเพื่อไปถึงจุดสุดยอด เขาก็จะสูญเสียน้อยกว่า งานหลายอย่างที่เริ่มด้วยความสุภาพและทำงานตามวิธีของเขาไปสู่ความสำเร็จสูงสุดที่จับต้องได้ของโลก. เช่นเดียวกับสมัยพระศาสนจักรคาทอลิกเริ่มแรก เริ่มต้นจาก “คนที่ไม่เป็นที่รู้จัก.” จำนวนเท่าหยิบมือ แล้วพระศาสนจักรค่อยๆเติบโตอย่างช้าๆ. ดังนั้นคาทอลิกเปรียบเทียบความเชื่อคริสตชนกับแตรเดี่ยว เพราะฉะนั้น พระพรथานของพระเจ้า ทำงานอย่างมีประสิทธิภาพผ่านบรรดาอัครสาวก. พวกท่านมีความสุภาพต่อมคนเวลาทำงาน จึงมีที่ว่างสำหรับพระเจ้าเพื่อพระองค์ทรงกระทำอัศจรรย์ ดูแบบอย่างความสุภาพจากวิธีที่พระเยซูเจ้า

ทรงถ่อมองค์ลงมาเป็นมนุษย์ เพื่อทรงรับพระมหากรรมและ
คืนพระชนม์บนไม้กางเขนเพื่อไถ่บาปมนุษย์